

26 червня у відділі українки відбулася презентація книги С. Максимчука «Ремель. Урок історії», яка відкриває ще одну «білу пляму» в історії України, зокрема роль гітлерівської Німеччини у розпалюванні українсько-польської ворожнечі на Волині часів Другої світової війни.

17 березня 1943 року гітлерівці та польська шуцман-поліція дощенту спалили село Ремель теперішнього Рівненського району Рівненської області. Про трагедію Ремеля та ще багатьох українських сіл та містечок говорять мало, цей факт про неї пишуть у підручниках з історії, як і про звірства гітлерівців та їхніх поплічників в інших українських селах під час Другої світової війни. Радянська історіографія замовчувала такі злочини. Світ більше знає про трагедію білоруського села Хатинь, польської Гути-Пеняцької, іспанської.

Книга вийшла, щоб привернути увагу світу до питання жертв українців у Другій світовій війні та роль національно-визвольного руху УПА, який боровся проти трьох окупантів: німців, радянських «визволителів» та польських шовіністів.

Предметніше, цікавіше, докладніше про Реміні розповіли історик Ярослав Сватко, лауреат Національної премії ім. Т. Шевченка Роман Горак, очевидець, трагедії с. Ремель, котрий вижив у цій трагедії і зібрав спогади про неї для книги, народний артист України Святослав Максимчук, який виступив ініціатором книги.

Упорядник книги **Роман Горак** з гіркотою відзначив пасивність, байдужість української влади зі збереження своєї історії та подякував усім небайдужим, що спричинилися до написання та видання книги у такій добротній, ошатній оправі.

Про працю над книгою, зокрема збирання спогадів, зустрічі, інтерв'ю з учасниками, яких разом з ним залишилося лише п'ятеро, поділився її автор **Святослав Максимчук**. Свою розповідь почав словами: «Мав би я тут лежати», а продовжив важкими спогадами про криваву масакру в маленькому українському селі, вчинену польською шуцман-поліцією

при потуранні німецького режиму, які навіки врзалися у пам'ять семирічному хлопчині і який, за Божим провидінням, вийшов із неї живим і доніс про неї гірку правду наступним поколінням.

До розповіді про події на Волині часів Другої світової війни долучився **Ярослав Сватко**, який зізнався, що ті події зачепили і його родину. Він дав високу оцінку книзі, назвавши її унікальним, особливо цінним виданням у збереженні української історії, української національної пам'яті.

Спогади автора та редактора книги, що презентувалася, спонукали доцента кафедри теорії літератури та порівняльного літературознавства **Мар'яни Челецької** до спонтанного створення вірша, який вона зачитала на презентації у залі.

Святослав Максимчук прочитав вірш «Аплодуйте акторам», присвячений йому українським поетом-шістдесятником, членом Спілки письменників України Робертом Третьяковим.

